

ЄУН 174/235/19

н/п 2/174/173/2019

Р І Ш Е Н Н Я

І м е н е м   У к р а ї н и

12 червня 2019 року

м. Вільногірськ

Вільногірський міський суд Дніпропетровської області в складі:

головуючого - судді Борцової А.А.,

за участю секретаря - Килинчук Л.Л.,

представника відповідача - Хомяка О.П.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін цивільну справу за позовом АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК» до ОСОБА_1 про стягнення заборгованості за кредитним договором,-

В С Т А Н О В И В:

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК» (далі - АТ КБ «ПРИВАТБАНК») звернулося до суду з позовом до ОСОБА_1 про стягнення заборгованості за кредитним договором, вказуючи, що відповідно до укладеного договору № б/н від 03.12.2007 року ОСОБА_1 отримав кредит у розмірі 15000,00 грн. у вигляді встановленого кредитного ліміту на картковий рахунок. Відповідач підтвердив свою згоду на те, що підписана заява разом з «Умовами та правилами надання банківських послуг» та «Тарифами Банку», які викладені на банківському сайті www.privatbank.ua, складає між ним і банком договір про надання банківських послуг, про що свідчить його підпис в заяві. Відповідно до п. 2.1.1.5.5, 2.1.1.7.6 Умов та правил надання банківських послуг, позичальник зобов'язався погашати заборгованість за кредитом, відсотками за його користування, за перевитрати платіжного ліміту, а також оплачувати комісії на умовах, передбачених договором, та штрафи при порушенні строків платежів по кожному з грошових зобов'язань. Позивач свої зобов'язання за кредитним договором виконав в повному обсязі, а саме надав кредит у розмірі, встановленому кредитним договором, а відповідач не надав своєчасно банку грошові кошти для погашення заборгованості за кредитом, відсотками, а також іншими витратами відповідно до умов договору. В зв'язку з порушенням зобов'язань за кредитним договором, відповідач станом на 17.01.2019 року має заборгованість у розмірі 127743,37 грн., із них: 24102,11 грн. - заборгованість за тілом кредиту; 20194,14 грн. - заборгованість на нарахованими відсотками, 83447,12 грн. - нарахована пеня за прострочене зобов'язання. Просить стягнути з відповідача вказану заборгованість за кредитним договором та понесені ними судові витрати в розмірі 1921,00 грн.

Ухвалою Вільногірського міського суду Дніпропетровської області від 18.03.2019 року у справі відкрито спрощене позовне провадження з повідомленням (викликом) сторін, сторонам роз'яснені їх процесуальні права та обов'язки.

Відповідач подав відзив на позов, згідно з яким проти позову заперечує, вказуючи, що матеріали справи не містять кредитного договору, а заява на яку посилається позивач № б/н від 03.12.2007 року не містить жодної істотної умови: порядку та строків отримання кредитних коштів, порядку та строків їх повернення, відповідальності сторін, умов збільшення або зменшення процентної ставки за кредитом, тощо. Крім того, вказана заява не містить зазначення посилань на те, що особа погоджується, що дана заява разом з Умовами та правилами надання банківських послуг, а також Тарифами складають договір про надання банківських послуг, не утворює умов для беззаперечного висновку стосовно того, що особа погодилась саме із доданими до позову та матеріалів справи «Умовами та правилами надання банківських послуг». Також заява від 03.12.2007 року містить відомості про встановлення кредитного ліміту у розмірі 1000,00 грн., а не 15000,00 грн. як стверджує позивач. Крім того, позивачем не надано доказів про тип банківської картки, дату вручення банківської картки відповідачу, повідомлення йому пін-коду, строк дії та номер картки саме за цим позовом та доказів фактичного отримання відповідачем кредитних коштів із деталізацією отриманих сум та дати їх отримання. Наданий позивачем розрахунок не дає змоги встановити належність та правильність обчислення розміру заборгованості, заявленого до стягнення у спірних правовідносинах, оскільки його виконано не коректно, без повної деталізації механізму визначення сум (підрахунку) заборгованості, накопичення сум у розрахунку логічно необґрунтовано, математичних формул із зазначенням конкретних числових значень у розрахунку не наведено. Зазначені позивачем процентні ставки, які змінюються протягом вказаного в розрахунку періоду з 30,00% до 43,2 %, не були частиною кредитного договору, доказів існування якого між сторонами по справі позивачем не доведено. Також позивачем не надано доказів отримання відповідачем тіла кредиту у розмірі 24102,11 грн., сам розрахунок заборгованості не є первинним документом, підтверджуючим отримання коштів особою, він є аналітичним документом банку, складеним в односторонньому порядку, що не був погоджений з відповідачем, тому не є безспірним доказом існування між сторонами договірних відносин та розміру боргу. Крім того, звернувшись до суду із позовом у лютому 2019 року позивачем було пропущено строк як загальної, так і спеціальної позовної давності і відповідач наполягає на застосуванні строку позовної давності. Відповідач просить застосувати строк позовної давності та у задоволенні позову відмовити. (а.с. 70-76)

Представник позивача ОСОБА_2 надала відповідь на відзив, в якій зазначила, що ОСОБА_1 звернувся до АТ КБ «Приватбанк» з метою отримання банківських послуг, у зв'язку з чим підписав заяву № б/н від 03.12.2007 року, згідно якої отримав кредит у розмірі 15000.00 грн. у вигляді встановленого кредитного ліміту на картковий рахунок. При укладанні договору сторони керувались ч.1 [ст. 634 ЦК України](#), тобто підписанням заяви позичальник приєднався до запропонованих банком Умов та Тарифів. Відповідач підписанням Анкети-заяви позичальника приєднався до Умов та Правил надання банківських послуг. У даному випадку зміст кредитного договору зафіксовано в декількох документах: у заяві позичальника, Умовах та Правилах надання банківських послуг та Тарифах, а інших належних доказів на підтвердження не укладення кредитного договору, відповідачем не надано. Крім того, Умови і правила надання банківських послуг, а також Тарифи банку є загальнодоступною інформацією, яка розміщена у відділеннях банку та на офіційному сайті Банку. Крім того, з заяви вбачається, що ОСОБА_1 висловив згоду про укладання договору шляхом отримання кредитної картки «Універсальна», також до матеріалів долучено довідку про умови кредитування з використанням кредитки «Універсальна, 30 днів пільгового періоду» з якої чітко вбачається, що відповідачу встановлено поточну проценту ставку у розмірі 3,00% (36,00% на рік), вказано розміри комісій та штрафів тощо. Із виписки карткового рахунку, яка має статус первинного документу, вбачається, що відповідачу було встановлено кредитний ліміт та він користувався грошима, а отже й отримав кредитну картку «Універсальна», оскільки проведення операцій є неможливим без наявності картки. Також відповідач, що вбачається з розрахунку, знімав кредитні кошти, потім частково погашав заборгованість за договором і знову користувався кредитними коштами, тому підстави вважати, що розрахунок заборгованості є неналежним доказом відсутності, оскільки відповідачем він не спростований жодними доказами. Крім того, відповідач здійснюючи погашення заборгованості визнав заборгованість за договором та погоджувався із умовами договору. Крім

того позивач звернувся до суду в межах позовної давності, оскільки строк випущеної картки до останнього дня 07.2019 року, а з позовом до суду позивач звернувся 05.03.2019 року. Вважають обставини вказані відповідачем в його запереченні такими, що не відповідають дійсності, а позовні вимоги банку просить задовольнити в повному обсязі. (а.с. 104-110)

В судові засідання представник позивача не з'явився, надав заяву про розгляд справи без його участі, позовні вимоги підтримує в повному обсязі. (а.с. 56)

Представник відповідача в судовому засіданні позов не визнав, підтримав наданий ним відзив на позов, у задоволенні позову просить відмовити.

Вислухавши представника відповідача, дослідивши письмові докази по справі, суд дійшов висновку, що у задоволенні позову слід відмовити по наступним підставам.

Так, відповідно до ч.1 [ст. 1054 ЦК України](#) за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірі та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти.

На підтвердження факту укладення з відповідачем кредитного договору та досягнення згоди щодо істотних умов цього договору, позивач надав суду завірену копію заяви підписану відповідачем та представником Закритого акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» від 03.12.2007 року з якої слідує, що відповідач ознайомився з Умовами та Правилами надання банківських послуг, Тарифами ПриватБанку, виявив бажання оформити на своє ім'я кредитку «Універсальна, 30 днів пільгового періоду» з кредитним лімітом 1000,00 грн. В заяві вказана базова ставка за кредитом 3% на місяць на залишок заборгованості, відомості про номер картки НОМЕР_1 та дату відкриття рахунку 03.12.2007 року (а.с. 12).

Також на підтвердження досягнення згоди, щодо істотних умов кредитного договору, позивачем надано витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт «Універсальна, 30 днів пільгового періоду», «Універсальна, 55 днів пільгового періоду», «Універсальна CONTRACT», «Універсальна COLD» (а.с. 13) та витяг з Умов та правил надання банківських послуг в ПриватБанку, що підписані *головою Правління ПАТ КБ «Приватбанк» ОСОБА_3 та не містять підписів відповідача* (а.с. 14-47); копію паспорта ОСОБА_1 (а.с. 48), довідку про отримання ним згідно кредитного договору б/н від 23.07.2008 року 3-х карток, остання з яких з терміном дії до 07.2019 (а.с. 117); виписку по карткам, які видані ОСОБА_1, за період з 01.12.2007 року по 11.05.2019 року (а.с. 111-116)

На підтвердження розміру заборгованості відповідача ОСОБА_1 позивачем надано розрахунок (а.с. 6-8), згідно з яким останній мав станом на 31.05.2015 року заборгованість за договором у розмірі 15322,60 грн. із них: 14900,22 грн. загальний залишок заборгованості за наданим кредитом (тілом кредиту) та 422,38 грн. загальний залишок заборгованості за відсотками. Також надано розрахунок, згідно якого відповідач станом на 17.01.2019 року має заборгованість у розмірі 127743,37 грн. із них: 24102,11 грн. - тіло кредиту; 20194,14 грн. - нараховані відсотки; 83447,12 грн. - нарахована пеня. (а.с. 9-11).

Відповідно до [ст. 526 ЦК України](#) зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього [Кодексу](#), інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до ч. 1 [ст. 626 Цивільного кодексу України](#) договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

[Статтею 628 Цивільного кодексу України](#) визначено, що зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

За вимогами [ст. 638 Цивільного кодексу України](#) договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору.

Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Договір укладається шляхом пропозиції однієї сторони укласти договір (оферти) і прийняття пропозиції (акцепту) другою стороною.

Частинами 1 та 2 [ст. 639 Цивільного кодексу України](#) визначено, що договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом.

Якщо сторони домовилися укласти договір у певній формі, він вважається укладеним з моменту *надання йому цієї форми*, навіть якщо законом ця форма для даного виду договорів не вимагалася.

Відповідно до вимог ч.ч. 1,2 [ст. 207 Цивільного кодексу України](#), правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах (у тому числі електронних), у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони. Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо воля сторін виражена за допомогою телетайпного, електронного або іншого технічного засобу зв'язку. Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо він підписаний його стороною (сторонами).

Верховний Суд України у справі № 6-16цс15 від 11 березня 2015 року висловив правову позицію з приводу того, що за частинами першою, другою [статті 207 ЦК України](#) правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони. Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо він підписаний стороною (сторонами). Зазначена правова позиція міститься і в постанові Верховного суду України від 22 березня 2017 року (справа № 6-2320цс16).

Разом з тим, позивачем не надано належних та допустимих доказів на підтвердження факту укладання між сторонами у належній формі кредитного договору, оскільки у заяві від 03.12.2007 року зазначено, що відповідач погодився з тим, що він ознайомився з Умовами та Правилами надання банківських послуг, Тарифами ПриватБанку, виявив бажання оформити на своє ім'я кредитку «Універсальна, 30 днів пільгового періоду» з бажаним кредитним лімітом 1000,00 грн., та зазначенням номеру картки № НОМЕР_1 «Універсальна 30 днів пільгового періоду» строк дії якої в заяві не вказано та відсутні докази на підтвердження отримання відповідачем саме цієї картки (а.с. 12).

Крім того Умови та Правила надання банківських послуг, що підписані головою Правління ПАТ КБ «Приватбанк» ОСОБА_3 та надані позивачем на підтвердження факту укладання кредитного договору, не містять підписів відповідача (а.с. 14-47), і не можуть слугувати підтвердженням умов кредитного договору, оскільки станом на момент підписання ОСОБА_1 заяви від 03.12.2007 року організаційно-правова форма банку була ЗАТ КБ «Приватбанк», а не ПАТ КБ «Приватбанк», що свідчить про те, що вищезгаданих Умов та Правил на момент підписання заяви - не було, тому нарахування заборгованості Банком, на підставі цих Умов та Правил є безпідставним.

Позивачем не доведено і факту наявності заборгованості у відповідача по поверненню кредитних коштів у розмірі, зазначеному у позовній заяві, що становить 127743,37 грн., оскільки сам по собі розрахунок заборгованості здійснений банком, не може бути єдиним та безумовним доказом розміру наявної заборгованості за кредитним договором (а.с. 6-8, 9-11) До того ж позивачем на підтвердження розміру заборгованості відповідача перед банком надано два розрахунки, які носять суперечливий характер, є незрозумілими, оскільки розрахунок станом на 17.01.2019 року (а.с. 9-11) містить складові, які є різними за назвами та за своїм розміром та назви цих складових у відповідних графах не співпадає з сумами та назвами складових заборгованості, вказаних в підсумковій частині розрахунків після таблиці, що унеможливило визначення як складових цієї заборгованості так і його загального розміру. Також сума заборгованості за тілом кредиту - 24102,11 грн., на яку нараховувались проценти та пеня, згідно наданого розрахунку, перевищує суму тіла кредиту вказану позивачем в самому позові - 15000,00 грн., яку як стверджує позивач, останній надав відповідачу, тому нарахування відповідачу суми боргу із розрахунку 24102,11 грн. є необґрунтованим.

До того ж, вказані розрахунки не містять достатніх даних про особу, яка їх здійснила, оскільки крім підпису цієї особи інші ідентифікуючі дані відсутні (посада, прізвище, печатка банку).

Вказана позиція суду узгоджується з правовою позицією Верховного Суду у постанові від 08.05.2018 року у справі № 315/353/17.

Також, суд не приймає у якості допустимого доказу по справі довідку про отримання ОСОБА_1 за договором № б/н від 03.12.2007 року карток № НОМЕР_2 , НОМЕР_3 зі строком дії останньої з них до 07.2019 року (а.с. 117) оскільки довідка не містить відомостей про дату відкриття кредитної лінії, не підтверджує факт отримання цих карток відповідачем, крім того складена одноособово представником банку і зазначені в ній відомості будь-якими іншими об'єктивними даними не підтверджені.

Крім того, суд не приймає у якості допустимого доказу виписку по карткам № НОМЕР_4 , № НОМЕР_5 , № НОМЕР_6 (а.с. 111-116), за період з 01.12.2007 року по 11.05.2019 року оскільки позивачем не надано доказів, що саме ці картки та рахунки є кредитними та їх було відкрито саме відповідно до укладеного між сторонами кредитного договору б/н від 03.12.2007 року і відповідач отримував ці кредитні картки. Дана виписка містить лише відомості про здійснення відповідачем фінансових операцій, встановити з її змісту час утворення та розмір заборгованості по кредиту та його складові, перевірити правильність нарахування процентів та наявність підстав для стягнення пені неможливо.

До того ж, виписка не містить достатніх даних про особу, яка її здійснила, оскільки крім підпису цієї особи, інші ідентифікуючі дані відсутні (прізвище, посада), тому не може бути прийнята судом як допустимий доказ на підтвердження фактів, які підлягають доказуванню у даній справі.

Крім того, періоди використання відповідачем карток, зазначених у вищевказаній довідці та виписці збігаються між собою, що свідчить про існування декількох договорів, а не пролонгацію договору від 03.12.2007 року.

Відповідно до ч.ч. 1, 3 [ст.12 ЦПК України](#), судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Частиною 1 [статті 13 ЦПК України](#) передбачено, що суд розглядає справи не інакше як за зверненням особи, поданим відповідно до цього [Кодексу](#), в межах заявлених нею вимог і на

підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках.

Згідно з ч.1 [ст. 81 ЦПК України](#), кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Відповідно до п. 6 [Постанови Пленуму Верховного Суду України від 18.12.2009 №14 «Про судові рішення у цивільній справі»](#), враховуючи принцип безпосередності судового розгляду, рішення може бути обґрунтоване лише доказами, одержаними у визначеному законом порядку та дослідженими в судовому засіданні.

В рішенні Європейського суду з прав людини в справі «Ващенко проти України» (Заява № 26864/03) від 26 червня 2008 року зазначено, що у суду відсутні повноваження на вихід за межі принципу диспозитивності і змагальності та збирання доказів на користь однієї із зацікавлених сторін.

Також в своїх рішеннях Європейський суд з прав людини, юрисдикція якого поширюється на всі питання тлумачення і застосування Конвенції (п.1 ст. 32 Конвенції) неодноразово наголошував, що суд при оцінці доказів керується критерієм доведення «поза розумним сумнівом».

Таке доведення може впливати зі співіснування достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою висновків або подібних неспростованих презумпцій щодо фактів: (п.45 Рішення ЄСПЛ у справі «Бочаров проти України» від 17.06.2011 р., заява №21037/05; п.53 Рішення ЄСПЛ у справі «Олександр Смирнов проти України» від 15.10.2010 р., заява №38683/06; п.75 Рішення ЄСПЛ у справі «Огороднік проти України» від 05.05.2015 р., заява № 29644/10; п.52 Рішення ЄСПЛ у справі «Єрохіна проти України» від 15.02.2013 р., заява №12167/04).

Згідно з ч.6 [ст. 81 ЦПК України](#), доказування не може ґрунтуватися на припущеннях. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи.

Таким чином, оцінивши належність, допустимість і достовірність кожного доказу, наданого позивачем окремо, а також достатність і взаємний зв'язок у їх сукупності, суд дійшов висновку, що позивачем поза розумним сумнівом, не доведено факт укладення між сторонами кредитного договору та досягнення сторонами згоди щодо істотних умов цього договору, отримання відповідачем від позивача кредитних коштів у зазначеному ним розмірі та наявність і розмір заборгованості по поверненню цих кредитних коштів, тому підстави для стягнення з відповідача заборгованості по кредиту у розмірі 127743,37 грн., про що просить позивач, відсутні, а у задоволенні позову слід відмовити за недоведеністю заявлених вимог.

Підстав для застосування позовної давності, про що також просить відповідач, суд не вбачає, оскільки згідно п.11 [Постанови Пленуму Верховного Суду України від 18.12.2009 № 14 «Про судові рішення у цивільній справі»](#), встановивши, що строк для звернення з позовом пропущено без поважної причини, суд у рішенні зазначає про відмову в позові з цих підстав, якщо застосування позовної давності заявлено стороною у спорі, зробленою до ухвалення ним рішення, крім випадків, коли позов не доведено, що є самостійною підставою для цього.

Відповідно до вимог [ст. 141 ЦПК України](#) понесені позивачем і документально підтверджені судові витрати у вигляді сплаченого судового збору у розмірі 1921 грн. 00 коп. слід покласти на позивача.

На підставі ст.ст. [256](#), [257](#), [267](#), [525](#), [526](#), [554](#), [610](#), [611](#), [612](#), [615](#), [625](#), [651](#), [1050](#), [1054 ЦК України](#) та керуючись ст.ст. [12](#), [81](#), [133](#), [141](#), [259](#), [263- 265](#), [268 ЦПК України](#), суд,-

У Х В А Л И В :

У задоволенні позову АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК» до ОСОБА_1 про стягнення заборгованості за кредитним договором - відмовити.

Судові витрати у виді сплаченого судового збору віднести на рахунок позивача.

Апеляційна скарга на рішення суду подається учасниками справи через Вільногірський міський суд Дніпропетровської області до Дніпровського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення не було вручене у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, на рішення суду - якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду. Повний текст рішення складено 14.06.2019 року.

Головуючий - суддя: підпис   А.А.Борцова